

Ngọc Thơ

KHoAHo

Boston

Khi khung chiều nhạt nắng sương dần mờ
Ôi Thơ ngọc như nắng trong chiều vương
Nay sương chiều buông sớm bao điều lưu
Nên ôm lòng thỏn thức bao điều chưa

lối nghe lòng nhớ thương anh lại tìm Thơ. Người thơ ơi sao không còn
vấn tan vào nhớ thương trong lòng vấn vương. Chuyện tình anh em như nghệ
luyện biết người chốn đâu xa rồi tầm tay. Vẫn còn dư hương của ngày
nói xin gửi gió mây đây rồi lãng quên. Tình ngại ngừng hay nên tình

nữa ngày tháng xa xưa thường đến bên anh lá hoa ngọt
sỹ và suối thơ xanh nhiều nét suy tư cũng như mạn
tháng màu nắng khi xưa màu nắng trong mơ xuyên xao kỉ
lỡ giờ khép tâm tư chiều vắng âm u tiếc chi cũng

ngào ân tình. Cho lời hát bay cao nhẹ lướt mây
mà hương nồng. Ngôi nhà nhỏ nghiêng nghiêng cửa gác cao
niệm êm đêm. Mơ hồ giữa tươi xanh màu áo trinh
đã xa rồi. Khung cửa vẫn cao cao nhà nhỏ nghiêng

